

การศึกษาความสัมพันธ์ของภาพลักษณ์สตรีในอุดมคติและการเห็นคุณค่าในตนเองของ
สตรีพิการทางกายและการเคลื่อนไหว ในจังหวัดลำปาง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

Copyright by Mahidol University

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

การศึกษาความสัมพันธ์ของภาพลักษณ์สตรีในอุดมคติและการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีพิการทางกายและการเคลื่อนไหว ในจังหวัดลำปาง

THE CORRELATION OF THE FEMALE PHYSICAL IDEAL ON SELF ESTEEM IN WOMEN WITH PHYSICAL DISABILITY AND MOBILITY IMPAIRMENT IN THE LAMPANG PROVINCE

วาลูกา หมั่นตาบุตร 5437605 RSRD/M

ศศ.ม. (วิทยาการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ทวี เชื้อสุวรรณทวี, Ph.D., เพ็ญจันทร์ เซอร์เรอร์

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของทัศนคติด้านภาพลักษณ์สตรีในอุดมคติและระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีพิการทางกายและการเคลื่อนไหวในจังหวัดลำปาง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ได้แก่ สตรีพิการทางกายและการเคลื่อนไหวที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี จำนวน 374 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรกเป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง และ แบบวัดระดับการได้รับผลกระทบของทัศนคติด้านภาพลักษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน และค่าความเป็นอิสระของประชากร ส่วนที่สองเป็นการสัมภาษณ์สตรีพิการ 3 ท่าน เพื่อประเมินความคิดเห็นในเชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การวิเคราะห์เนื้อหา ทัศนคติข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ ประกอบกับข้อมูลประเภทเอกสารที่รวบรวมมาจากสิ่งพิมพ์ต่างๆ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ซึ่งสัมพันธ์กับระดับการได้รับผลกระทบของทัศนคติด้านภาพลักษณ์ ที่มีระดับผลกระทบโดยรวมปานกลางค่อนข้างต่ำ แสดงให้เห็นว่าสตรีพิการที่ได้รับผลกระทบต่ำจะเป็นผู้เห็นคุณค่าในตนเองสูง และสตรีที่ได้รับผลกระทบสูงจะเป็นผู้เห็นคุณค่าในตนเองต่ำ โดยทัศนคติด้านภาพลักษณ์ที่ส่งผลต่อสตรีพิการมากที่สุด คือทัศนคติของความเป็นแม่ และความเป็นคู่ชีวิตที่สมบูรณ์ให้แก่เพศชาย

คำสำคัญ สตรี/ พิการ/ การเห็นคุณค่าในตนเอง/ ทัศนคติด้านภาพลักษณ์สตรีในอุดมคติ/ ลำปาง

THE CORRELATION OF THE FEMALE PHYSICAL IDEAL ON SELF ESTEEM IN WOMEN WITH PHYSICAL DISABILITY AND MOBILITY IMPAIRMENT IN THE LAMPANG PROVINCE

WALUGA MUENTABUTR 5437605 RSRD/M

M.A.(REHABILITATION SCIENCE FOR PERSONS WITH DISABILITIES)

THESIS ADVISORY COMMITTEE : TAVEE CHEUASUWANTAVEE, Ph.D.
PENCHAN SHERER, Ph.D

ABSTRACT

This research aimed to study the relationship between the effects of the female physical ideal and self-esteem in females with disability and mobility impairment in Lampang province. The sample size consisted of 374 females with disabilities and mobility impairment, aged between 18-60 years old. For the data collection, the researcher divided it into 2 parts. First questionnaires were used to collect the personal information, the level of self esteem and the level of the effects of the physical ideal towards females with disabilities and was analyzed by using the SPSS program to obtain the frequency, percentage, mean, standard deviation, chi square test and one-way ANOVA. For a better understanding, the researcher then interviewed 3 females with disabilities that were analyzed using the textual analysis method.

The result has revealed that overall the sample group had a medium-high self-esteem level, which inversely related to the effects of the physical ideal at a medium-low level. This means the female with disabilities who had a low level of the effects of the physical ideal tended to have higher self esteem, and vice versa. The study also indicated that the factor of the physical ideal that most effected females with disabilities were confidence with being a mother and a perfect housewife.

KEY WORDS: FEMALE / DISABILITY / SELF ESTEEM / PHYSICAL IDEAL/
LAMPANG